

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. XIV. Quàm vtile hocce gaudium sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

requirantur, vt aliquod bonum, voluptatem & gaudium in anima exciter, primò boni ipsius consecutio, deinde cognitio eius quod iam quodammodo est consecuta: hinc ad oculum patet, quàm sit necesse, hæcce mysteria ponderare, quo iisdem gaudeamus & exultemus. quo autè diutius & perseuerantius, maioriq; attentione & spiritu eadem considerabimus, eo & maior & excellentior gaudij affectus, quem hinc hauriemus, erit.

CAP. XIV.

Quàm utile hocce gaudium & exultatio spiritualis sit.

AD beatam autem vitam magni spirituale hoc gaudium, quod ex horum mysteriorum consideratione oritur, refert. Ita namque fit, vt facilè omnes rerum terrenarum voluptates ac delicias, quæ, vt diximus, vitiorum omnium fomes & nutrimentum anima fugiat & derestetur. Hoc autem gaudio

dio & exultatione spirituali inge-
 ipsa ad domandā voluntatem, in-
 gendos appetitus, carnem mortu-
 candam, patienter quidquid peccatū
 & acerbum est tolerandū, & pro-
 ptè ac libenter omne virtutum op-
 exercendum comparat robur. Ad
 que hoc est quod Psalmista peti-

Psam 99. dicens, *Servite Domino in laetitia*

a. 2. Spirituali namque hoc gaudio, om-
 nis inordinata tristitia, quæ non o-

Spiritalis offensam in Deum, sed quod res
gaudij ef- iuxta hominis velle ac beneplac-
fectus. tum, nō pro honore ac dignitate, nō

p 2. c. 10. suscipitur, ab animo pellitur. Tristi-

tia hæc, quæ inordinata est, quæque
 vt supra diximus, ingentium malo-
 rum causa, ac de qua Scriptura lo-

Eccl. 30. quitur, dicens, *Tristitiam longè ve-*

d 24. *pelle à te*, per gaudium spirituale,
 quod ex horum mysteriorum confi-

deratione eruitur, tollitur. Hinc I-

*Iacob. 5.*acobus Apostolus: *Tristatur aliquis*

vestrum: oret: a quo animo est? psallat.

Quid

Quid est orare aut psallere? confide-
 rare scilicet mysteria, quæ in ora-
 tione per meditationem decurrunt,
 & in psalmis cantantur; & pe-
 tere à Deo gratiam, ad tristitiam &
 aliam quamlibet passionem supe-
 randam. Spirituale autem hoc gau-
 dium animam recolligit, & ipsam
 modestam & circumspectam red-
 dit. exultatio verò vana, quæ à suc-
 cessibus temporalibus, qui ex voto
 carnis & sanguinis succedunt capi-
 tur, hominem distrahit, & ad exte-
 riora effundit, ita ut rideat, super-
 flua loquatur, ludicra, iocularia &
 curiosa sectetur, vanis se lusibus a-
 lijsque recreationibus inordinatis
 oblectet. atque huic rei colorè aliquè
 prima fronte minimè malum quæ-
 rit, verbi causa, quod ita sibi aut alijs
 expedire iudicet; ut benè hisce ver-
 bis explicat Augustinus: Læticia va-
 na & inordinata dicit homini, ut
 quid gaudium intra animum absco-
 dis? in publicum prodi, teque mani-
 festa. dic aliqua, quibus proximus
 oblectetur, & rideat, tuisque iocis

Discrimē
 eius ab
 exultatio-
 ne terre-
 na.

De confi-
 ctu vitio-
 rum.

illum recrea. Ut autem hic vanæ exultationis effectus est, ita econtra exultatio & verum spiritus gaudium quod à rebus diuinis hauritur, retrorsum se homo recolligat, verbaque, risus dissolutos, lusus item vanas recreationes, inutiles creaturarum consolationes, & curiosarum rerum absurdarum cognitionem fugiat, & elegantias aut curiositates quæ nullum commodum, sed distractionem potius adferunt habere nolit, efficit. Quia enim à Deo diuinisque mysterijs oritur, ipsum per communicationem cum Deo, memoriarumque eius considerationem conseruare anima nititur. Quia etiam quoniam experientia nouit anima, gaudium hoc spirituale facile per aliquam curiositatem, & nimias corporis delicias, per verbum superfluum ac otiosum, ac denique libertatem quandam nimiam amittit; hinc inordinationes hæc, quas animæ noxias, & spirituales tollere exultationem nouit, fugere quam maximè contendit. Id ipsa docuit experi-

Tollit
serrena
internam

experientia, & Bernardus confite-
tur dicens, delicatum quid est san-
ctus ille amoris affectus, & spiritua-
le gaudium: quod vel minima occa-
sione violatur & perit.

*Serm. II.
in Cant.*

Hugo Lincolniensis in Anglia E-
piscopus, etsi ratione dignitatis ac
muneris varijs occupationibus di-
stineretur, vanas tamen mundi hu-
ius delicias, & imprimis consola-
tiones, quæ è iocosis ludicrisq; nar-
rationibus, vel audiendis, vel nar-
randis captari solent, remis velisq;
fugit. Quoniam autem post mensam
ac cibum facilius homines huc di-
uertere, & captare iocos solent,
hinc operam imprimis dabat, ne eo
præsertim tempore similibus verbis
distraheretur. Duas autem ob causas
in hanc se rem inuigilare aiebat:
primò quò ita serui Dei partes ex-
pleret: dein, ne sensualis consolatio
& recreatio aliud maioris momen-
ti gaudium, spirituale scilicet, quod
orationis tempore, & in recolle-
ctione communicare illi solebat,
Deus impediret, ne peregrina aliqua

*Surim in
Nouemb.*

Hugo Lin-
colniens-
is imitā-
dus.

consolatio impedimento aut dan
no foret diuina contemplanti. Ideo
& suos ipse docebat ac monebat, di
cens, Affabiles & hilares nos qu
dem esse oportet, vt & ipse erat, le
iuxta cor & faciem sanctorum,

Imprimis ergo hunc gaudij spiri
tualis affectum ex horum mysterio
rum meditatione Dei seruus, omnia
hæc inconuenientia fugiendo eruit
oportet, cum ad cultum & obsequium
Dei adeo is necessarius sit & utilis
atque vt talem omnes eum sancti
exercuerint & docuerint. Magni
Antonius, Dei famulos ad virtutem
& generosè aduersus omnes aduer
sarij artes depugnandum exstimu
lans, suadebat, ne quem in cordibus
nimia tristitiæ, metui, panicoque
pauori locum darent; sed mentes
gaudium captarent, quod rerum di
uinarum cõsideratione, Deum ani
mæ oculis obijciendo, bonorum æ
ternorum spe, & rerum suarum in
manus diuinas resignatione, haberi
posse asserbat. Addebat autem, vni
cum & singulare ad hostem expugnandum

*D Atha
nasium in
vita.*

*S. Anto
nius au
diendus.*

aut dan
anti. I de
nebat, d
s nos qu
e erat, le
rum.

udij sp
mysterio
us, omnia
ndo erant
obsequi
& vultu
um sancti
Magni
virtutem
es aduet
extim
cordibus
nicoque
d ment
um di
um ani
orum a
arum in
haberi
em, vni
xpugnā
dum

dum esse medium, spiritus gaudium,
& continuam Dei memoriam : ita
namque omnes tentationes & dia
boli fraudes fumi instar euanescere.

Inter cetera quæ fratribus, & om
nibus in genere hominibus, qui
verè Deo seruire studerent, docu
menta magno affectu dabat glorio
sus Franciscus, erat, vt mentis gau
dium interitus semper habere &
conseruare contenderent : per hoc
enim inertiā, acediam & tristitiam
prauam, quæ magnarum culparum
ocasio est, ab anima fugari. Quan
do enim spiritus maligni ipsam spi
rituali hoc gaudio destitutam vi
dent, eam inuadunt, & orationis &
rerum bonarum tædiū, ac nauseam
adferunt: at vbi hilarē & in Dei latā
obsequio, aggredi nec audent, nec
queunt. Quia verò magna esset ho
minis imbecillitas, monebat, vt si
quando quis peccato aliquo latitiā
hanc mentis amisisset, nō propterea
animum desponderet, aut pusillani
mis fieret; sed statim eangem recu
perare cōtenderet, magno cum do
lore

1. p. vitæ c.
16 & lib.
2. c. 49.
Et S. Frā
ciscus.

lore culpam deplorando, & ad orationem rerumque diuinarum considerationem confugiendo, humiliterque à Deo petendo, vt misericordia sua hâc sibi exultationem, quâ culpa sua amisit, restituat, cuius Psalmographo dicendo: *Redde mihi letitiam salutaris tui*, id est, viuacitatem dei, spei, & mysteriorum per saluationis meae considerationes; & spiritu tuo sancto, magnifico & potenti, *confirma* cor meum in bono, ne reincidat & relabatur. His igitur rationibus spiritus gaudium comparandum: nam vt Seraphicus illi sanctus aiebat: *puritas animae fons spiritus est quo letitia spiritus dimanat*. per orationem autem comparatur. Atque vt hisce medijs acquiritur, ita iisdem, si amittatur, recuperandum est. Reliqua, quæ ad sanctum huius spiritualis gaudij affectum spectant, prosequemur postea, vbi de diuinis consolationibus agemus.

Psa. 50. v.
24.

p. 3. c. 1. &
seqq.

CA